

по долни по вѣдны, по безсилны, отъ колкото челоуѣкъ безъ очи, безъ рѣцѣ, безъ крака. — Нима, ще попитате кый, безъ вѣрата ный никакъ не можемъ да са минемъ? Никакъ не е възможно. Намъ е необходимо да знаемъ, че има Богъ; но безъ вѣрата какъ можемъ ный тѣй позна, когато Богъ е сжѣство невидимо и непостижимо? Ный необходимо трѣба да вѣдемъ увѣренъ, че въ Ехваристіата ный са причаствамы съ истинната кръвъ Христова, но безъ вѣра какъ ще са увѣримъ ный въ тѣй, когато съ просты очи видимъ само простъ хлѣбъ и вино? Ный трѣба да припознаваме за несжмнѣнна истина, че нашитѣ тѣла подиръ смъртъ-та пакъ ще оживѣятъ, но безъ вѣра какъ не ще са усжмнимъ въ тѣй, като гледамы че нашитѣ тѣла сѣдъ умиранѣе гниѣтъ и са обръщатъ въ прѣстъ? Такъкъ сж, сѣшатели, и дрѣгитѣ прѣдметы на нашето христіанско ученіе: тѣ сж или невидимы за насъ или непостижимы за нашия умъ: само съ вѣра можемъ да ги виждамы и постигамы. Чѣдна сила ѣ вѣрата: види тѣй, което съ очи са не види; знае тѣй, което съ разумъ са не постига; увѣрена е въ тѣй, което и на мислъ на челоуѣка не иде; наслаждава са съ тѣй, което по челоуѣческото понатіе не са и